

K této dani vybíratí se bude, prozatím do konce roku 1926, daňová přírážka ve výši 16 Kč za 100 kg čisté váhy.

2. Cukr jiného druhu podroben jest spotřební dani 12 Kč za 100 kg čisté váhy.

Čl. II.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1926 a provedením jeho pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Engliš v. r.

259.

Vládní nařízení
ze dne 22. prosince 1925,
kterým se pro rok 1926 stanoví výše zdravotní přírážky.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 2 a 3 zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 254 Sb. z. a n., o dalším vybírání zdravotní přírážky ku přímým daním státním, podléhajícím přírážkám, a o veřejném fondu pro podporu veřejných nemocnic a ústavů léčebných v Československé republice:

§ 1.

Výše přírážky pro rok 1926 činí 7%.

§ 2.

Část, jež z výnosu přírážky ku přímým daním předepsaným v území Slovenska a Podkarpatské Rusi má býti uhrazena státní pokladně k plnění úkolů, vytčených v zák. čl. XXI/1898 o úhradě nákladů veřejného ošetřování nemocných, činí pro rok 1926 $\frac{5}{7}$ výnosu přírážky.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1926. Jeho provedením pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.

Tučný v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Viškovský v. r.

Dvořáček v. r.

Bechyně v. r.

Mlčoch v. r.

Dr. Hodža v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Winter v. r.

Šrámek v. r.

260.

Vládní nařízení
ze dne 22. prosince 1925,
kterým se provádí zákon ze dne 15. října 1925, č. 225 Sb. z. a n., o poplatecích za úřední úkony zastupitelských úřadů Československé republiky.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §u 24 zákona ze dne 15. října 1925, č. 225 Sb. z. a n., o poplatecích za úřední úkony zastupitelských úřadů Československé republiky:

K §u 1 zákona.

§ 1.

Zastupitelské úřady Československé republiky, za jejichž úřední úkony se vybírají poplatky.

Za zastupitelské úřady ve smyslu §u 1 zákona sluší pokládati diplomatické mise, konsulární úřady a jiné úřady neb orgány republiky, jimž jest nebo bude svěřen výkon diplomatické nebo konsulární služby.

K §u 2 zákona.

§ 2.

Osvobození nemajetných osob od poplatků.

(1) Za osobu nemajetnou jest pokládati takovou osobu, jež by bez zkrácení nutné výživy, potřebné pro sebe a svou rodinu, nemohla poplatek zaplatiti.

(2) O tom, je-li osoba, povinnou platiti poplatek, pokládati za nemajetnou ve smyslu předcházejícího odstavce, rozhodne zastupitelský úřad nebo ministerstvo zahraničních věcí podle volného uvážení všech okolností.

(3) Vůči příslušníkům cizích států jest postupovati podle zásady vzájemnosti.

(4) Pokud jde o vzájemnost ve věci práva chudých v soudním řízení, bude postupovati ministerstvo zahraničních věcí vždy v dohodě s ministerstvem spravedlnosti.

K §u 5 zákona.

§ 3.

Přepočítávání československých korun na místní měny.

(1) Československé koruny, v nichž jsou stanoveny poplatky, přepočítávají se na příslušnou místní měnu (§. 12) podle denního

kursu devis (zboží), zmeaného na místní, a není-li jí, na hlavní burse státu, v němž má sídlo úřad poplatků vybírající. Denním kursem rozumí se bursovní záznam ze dne předcházejícího dni, v němž má býti poplatek vyměřen; v případě, že se toho dne bursa nekónala, užije se kursu posledního bursovního dne. Trvá-li úřední úkon delší dobu, jest pro přepočtení rozhodný den, kdy poplatný úřední úkon byl skončen.

(2) Nelze-li takto stanoviti kursu československé koruny, jest tuto přepočítati na místní měnu podle dolaru S. S. A., při čemž jest pro poměr československé koruny k dolaru směrodatný záznam československé koruny na burse new-yorské.

(3) Není-li bursy ve státě, v němž jest zastupitelský úřad, jest pro přepočtení rozhodný kurs úžívaný v místním obchodě.

K řu 7 zákona.

§ 4.

S r á ž k y p o p l a t k ů.

(1) Až na další snižují se bez ohledu na majetkové poměry strany, placením povinné, pevné poplatky, stanovené v prvním sloupci sazebníku, na polovinu u zastupitelských úřadů Československé republiky v těch státech, v nichž hospodářské poměry jsou mimořádné zejména tím, že jejich měnová jednotka nepřevyšuje v době, kdy jest poplatek vyměřiti, hodnoty československé koruny.

(2) Srážka tato se poskytuje též pro nejvyšší výměru poplatku, stanoveného položkou 32. sazebníku, a pro nejnižší nebo nejvyšší pevnou výměru procentových poplatků.

(3) Srážka se neposkytuje pro poplatky, stanovené v procentech, pro poplatky podle položek sazebníku 26. e) a f), 27. e) a f), 28. e) a f), 31. a pro poplatky, pokud se vybírají na základě vzájemnosti podle položek 6., 20., 21., 22. a 31.

K řu 9 zákona.

§ 5.

Diety (stravné) a cestovní výlohy zaměstnanců zastupitelských úřadů při úředních cestách, konaných na žádost nebo v zájmu stran.

(1) Zaměstnanci zastupitelských úřadů mají při úředních cestách, konaných na žádost nebo v zájmu stran, nárok na diety (stravné) podle přiložené tabulky.

(2) Diety (stravné) v plné výměře příslu-

šejí za celé kalendářní dni, za jejich části jen, činí-li nejméně osm hodin.

(3) Za části kalendářního dne, kratší osmi hodin, přísluší pouze poloviční dieta (stravné), a to jen v případě, bylo-li zaměstnanci zdržeti se nepřetržitě aspoň čtyři hodiny mimo úřad.

(4) Vedle diet (stravného) mají zaměstnanci zastupitelských úřadů při úředních cestách, konaných na žádost nebo v zájmu stran, nárok na náhradu jízdného podle zásad, platných při úředních cestách v zájmu státu, a na náhradu výdaje za ubytování v podniku slušného občanského rázu.

§ 6.

Náhrada cestovních výloh a peněžité odměny přibraným osobám mimo úřad.

(1) Znalci a jiné osoby, přizvané k úřednímu úkonu, mají nárok na náhradu přiměřených cestovních nákladů a na zvláštní odměnu peněžitou, v místě obvyklou.

(2) Přednosta zastupitelského úřadu vypracuje za tím účelem zvláštní sazbu podle místních poměrů a dá ji po schválení ministerstvem zahraničních věcí vyvěsiti v budově úřadu. Pro honorární konsulární úřady stanoví tuto sazbu přednosta dohlédacího zastupitelského úřadu.

(3) V mimořádných případech, v sazbě nepředvídaných, stanoví výši náhrady cestovních výloh a peněžitých odměn přednosta zastupitelského úřadu případ od případu podle volného uvážení.

K řu 14 zákona.

Předepisování a vybírání poplatků.

§ 7.

(1) Zpravidla vyměřuje a vybírá poplatek zastupitelský úřad, který provádí poplatný úřední úkon. Výjimečně může vyměřiti poplatek ministerstvo zahraničních věcí v případech, kde se to za daných okolností jeví výhodným pro zkrácení řízení. Dále může ministerstvo zahraničních věcí vybírati poplatky od stran, zdržujících se v Československé republice.

(2) Poplatek se vyměřuje ústně v těch případech, když týž úřad jej vyměřuje a vybírá, strana jest přítomna a platí jej ihned.

(3) Nejsou-li splněny podmínky, uvedené v předcházejícím odstavci, vyměřuje se poplatek:

a) potvrzením na listině (kvitováním):

1. poplatky až do 50 — Kč vůbec;

2. poplatky vyměřované straně, zdržující se ve státě, s nímž nemá Československá republika smlouvy o vzájemné právní pomoci při vymáhání daní a poplatků;

3. poplatky, vybírané na základě vzájemnosti podle položek 6., 20., 21., 22. a 31. sazebníku od příslušníků cizích států.

b) řádným platebním rozkazem v ostatních případech.

§ 8.

(1) Poplatek jest zásadně vybrati před ukončením úředního úkonu, pokud jsou splněny všechny podmínky, nutné k jeho vyměření.

(2) Poplatek, stanovený pol. 5 b) sazebníku, třeba vybrati nebo zajistiti před vydáním uschovaného předmětu.

(3) Poplatky za úřední úkony, vztahující se ku plavbě československého obchodního loďstva námořního ve smyslu části D. sazebníku a vzniklé za pobytu lodí v přístavu, mohou býti zaplacený teprve při odbavení loďů.

(4) S vybráním poplatků, stanovených pol. 3. sazebníku, může býti posečkáno až do skončení řízení.

K §u 16 zákona.

§ 9.

Stanovení procentových poplatků.

(1) Při těch položkách sazebníku, při kterých se poplatek vyměřuje procentem hodnoty, budiž poplatek vyměřen z peněžité částky, je-li určitá peněžitá částka základem pro jeho předepsání.

(2) Je-li předmět, podle něhož má býti poplatek zaplacen, věcí cenitelnou, budiž hodnota, která má býti položena za základ při vyměření poplatků, vyšetřena takto:

a) hodnota cenných papírů majiteli svědčících a všech papírů, které jsou předmětem bursovního obchodu, budiž stanovena podle posledního známého, nejvýše však tři měsíce starého úředního záznamu pražské bursy; nejsou-li tyto cenné papíry znamenány na pražské burse, jsou-li však znamenány na některých jiných bursách, podle posledního známého, nejvýše však tři měsíce starého úředního záznamu nejbližší bursy ve státě, v němž má sídlo příslušný zastupitelský úřad, a není-li tam takové bursy, jiné nejbližší bursy;

b) není-li zastupitelskému úřadu při vyměrování poplatků znám kurs cenných papírů, směrodatný ve smyslu ustanovení, obsažených pod a), nebo nejsou-li tyto znamenány na žádné burse, odhadem;

c) hodnotu práva na opětuující se dávku (rentu, úrok a pod.), není-li toto omezeno časem, jest čítati dvacetinásobnou částkou roční dávky, při právu doživotním nebo na jinou neurčitou dobu desetinasobnou částkou, při právech časově omezených úhrnem všech budoucně splatných dávek, nejvýše však dvacetinasobkem roční dávky;

d) při jiných cenitelných věcech místo přísežným udáním strany poplatkem povinné. Je-li však nutno vykonati odhad takových věcí během úředního jednání, tvoří odhadní cena podklad pro vyměření poplatku.

(3) Udala-li strana podle mínění zastupitelského úřadu příliš nízkou hodnotu, může ji tento vyšetřiti odhadem; strana jest povinna v tomto případě zaplatiti náklady na odhad jen tehdy, když převyšuje hodnota odhadem vyšetřená hodnotu od strany udanou o více než deset procent.

§ 10.

Stanovení procentových poplatků za vydání deposita.

Pro vyměření poplatku podle pol. 5 b) aa) sazebníku jest rozhodna hodnota, kterou má uložený předmět při vydání.

§ 11.

Měna, v níž se poplatky vyměřují.

(1) Poplatky, stanovené pevnou částkou, se vyměřují v československých korunách.

(2) Poplatky, stanovené v procentech, se vyměřují v měnách, v nichž jsou vyjádřeny hodnoty, v daném případě směrodatné.

§ 12.

Měna, v níž se poplatky platí.

(1) Poplatky jsou zásadně splatny v korunách československých nebo v měně státu, v němž jest zastupitelský úřad poplatek vyměřující.

(2) Poplatky, vyměřené stranám zdržujícím se v Československé republice, jsou zásadně splatny jen v československých korunách; platí-li však strana poplatek přímo zastupitelskému úřadu, který poplatek vyměřil, může se placení státi též v měně státu, v němž jest zastupitelský úřad.

(3) Nezdružuje-li se strana ani na území Československé republiky, ani ve státě, v němž jest zastupitelský úřad poplatek vyměřivší, možno platiti též v měně státu, v němž jest zastupitelský úřad poplatek vybírající.

(4) Z důvodů zvláštního zřetele hodných může býti výjimečně přijato placení poplatku v jiné měně.

(5) O přepočítávání platí zásady, uvedené v §u 3 tohoto nařízení.

§ 13.

Počátek působnosti. Zrušená ustanovení.

(1) Toto nařízení, jehož provedení se ukládá ministru zahraničních věcí ve shodě s ministry financí, obchodu, sociální péče, spravedlnosti a vnitra, nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1926.

(2) Pokud z ustanovení §u 23 zák. č. 225/1925 Sb. z. a n. se jinak nepodává, pozbudou současně platnosti tato vládní nařízení:

1. nařízení veškerého ministerstva ze dne 17. března 1902, č. 68 ř. z., aby ve skutek uveden byl zákon, daný dne 22. ledna 1902, č. 40 ř. z., kterým byly upraveny poplatky konsulské;

2. nařízení královské uherské vlády ze dne 2. dubna 1902, č. 1102, o provedení zák. čl. XXVI/1901 o úpravě konsulárních poplatků s příslušným sazebníkem;

3. vládní nařízení ze dne 9. prosince 1920, č. 639 Sb. z. a n., k provedení opatření Stálého výboru Národního shromáždění Československé republiky podle § 54 ústavní listiny ze dne 29. září 1920, č. 564 Sb. z. a n., jímž se mění a doplňují ustanovení rakouského zákona ze dne 22. ledna 1902, č. 40 ř. z., o poplatcích konsulárních, a uh. zák. článku XXVI z r. 1901;

4. vládní nařízení ze dne 15. března 1923, č. 48 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení vládního nařízení ze dne 9. prosince 1920, č. 639 Sb. z. a n., o konsulárních poplatcích.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Nosek v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dvořáček v. r.	Bechyně v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Hodža v. r.
Stříbrný v. r.	Dr. Winter v. r.
Tučný v. r.	Šrámek v. r.

Příloha k vládnímu nařízení ze dne 22. prosince 1925, č. 260 Sb. z. a n.

Tabulka diet (stravného)

pro zaměstnance zastupitelských úřadů Československé republiky při úředních cestách, konaných na žádost nebo v zájmu stran.

Hodnostní třídy	Kč
VI. a vyšší	100.—
IX. až VII.	80.—
XI. a X.	60.—
Kancelářský pomocný personál . . .	50.—
Podúředníci a zřízenci	40.—

Poznámky:

1. Tato tabulka platí pro státy s valutou, jejíž měnová jednotka nepřevyšuje v době, kdy se cesta koná, hodnoty koruny československé. Pro státy s valutou hodnotnější může ministerstvo zahraničních věcí podle drahotních poměrů diety (stravné) přiměřeně zvýšiti až o sto procent. Jen pro Anglii, Dánsko, Nizozemsko, Svaz Sovětských Socialistických Republik, Švédsko a země mimoevropské může býti povoleno zvýšení až o dvě stě procent.

2. Za úřední úkony mimo úřední místnosti, avšak v sídle zastupitelského úřadu, přísluší zaměstnancům zastupitelských úřadů poloviční diety (stravné).

3. Smluvní úředníci mají nárok na diety (stravné) podle hodnostní třídy, již jsou smlouvou požitkově na roveň postaveni.

4. Honorární generální konsulové jsou, pokud se týče diet (stravného), zařazeni do VI. hodnostní třídy, honorární konsulové do VII. hodnostní třídy, honorární vicekonsulové do VIII. hodnostní třídy, konsulární agenti do IX. hodnostní třídy.

5. Smluvní zřízenci a kavasové jsou, pokud se týče diet (stravného), na roveň postaveni zřízencům definitivním.

261.

Vládné nariadenie

zo dňa 15. decembra 1925

o likvidácii sirotských pokladníc na Slovensku
a v Podkarpatskej Rusi.

Vláda Československej republiky nariaďuje podľa § 9 zákona zo dňa 20. decembra 1922, č. 391 Sb. z. a n., ktorým sa menia niektoré ustanovenia o poručenstve a opatrovníctve: